

[Glistrup]

se, vi nu skal til at træffe, når det konstaterer det samfundsulykkelige i, at de kommunale indkomstskatter nu stiger, selvfølgelig må lave afbalanceringen således, at de statslige indkomstskatter falder mindst lige så meget, som de kommunale indkomstskatter stiger, og helst endnu mere, således at indkomstskatten alt i alt ikke kommer til at stige. For det er jo en teknisk viderværdighed, som er ret ligegyldig, hvorvidt man skal indbetale sin indkomstskat ved kasse 1 eller kasse 2; man indbetaler den i øvrigt i hele dens sammenhæng ved kasse 3, og så er det kasse 3, der deler ud imellem de forskellige enkeltkasser. Derfor er der altså ikke nogen som helst undskyldning for det overgreb imod den danske beskæftigelse, imod den danske betalingsbalance, imod retfærdigheden i det danske samfund, imod hele det danske samfunds videre udvikling, som folketinget nu stemmer for, at kommunerne ville have været meget værre end det, som staten nu kommer til at give udtryk for. Det er en gang over ikke blot – som man har diskuteret det i offentligheden her i de sidste dage – Tryggevælde Å, nej, her går man over en meget bred Rubicon, når man stemmer på den måde, som alle de nu gør, der vil stemme ja til denne forøgelse af den største samfundsplage, den største skændsel, vi har i det moderne Danmark, nemlig vores indkomstskat. »Fy!« må man sige til dem, der vil stemme ja til dette forslag; man bør stemme nej.

Ole Olsen (SF):

Det kan uden videre fastslås, at der her ligger en finanspolitisk stramning på 1,2 mia kr. i forhold til finansloven. Der har oprindeligt i lovgivningen været sigtet imod hvert år at lave en automatisk regulering efter timelønsindekset, og når man så går over til at anvende pristallet i stedet for, er det klart, der også ligger en administrativ stramning i det.

Vi kan konstatere, at regeringen inklusive socialdemokratiet helt kynisk anvender arbejdsløsheden til at bekæmpe betalingsbalanceunderskuddet med. Vi har sagt til den forrige regering, at SF gerne vil være med til at bekæmpe både arbejdsløsheden og betalingsbalanceunderskuddet. Regeringen lægger ingen forslag frem, som modvirker den stramning på 1,2 mia kr., der foretages. Re-

geringen ved lige så vel som vi, at der foreligger forslag – vi har tidligere forhandlet om dem – om, hvordan man gør begge dele samtidig; men de bliver ikke anvendt, man bøjer bare af for venstre og anvender arbejdsløsheden som middel.

Socialistisk folkeparti vil derfor stemme imod lovforslaget. Det er lidt ejendommeligt, at man tidligere har skiftet den modsatte vej: fra reguleringspristallet til timelønsindekset; nu skifter man altså tilbage igen. Det virker, som om regeringen kører frem og tilbage, som det passer i dens kram, og simpelt hen ikke overholder, hvad der var meningen med den lov, vi har levet under.

Bernhard Baunsgaard (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale, at man stemmer imod dette lovforslag. Jeg vil gerne komme med et par betragtninger i den anledning.

Det ærede medlem hr. Grünbaum meddelte forleden, at han ville undlade at stemme ved den endelige afstemning, fordi det drejede sig om udskrivningsloven og en udskrivningslov skulle man have, ligesom man skal have en finanslov for at få samfundet til at fungere. Det er en betragtning, som jeg synes er meget rigtig, men dette kan ikke misbruges i den grad, som det er blevet gjort af denne regering. Man har gennem et forslag om udskrivningslov søgt at smugle igennem – formentlig ud fra betragtninger som dem, der er fremsat af hr. Grünbaum – ændringer i følgende love: sømandsskatteloven, kildeskatteloven og loven om rentenedslag for ældre. Man har endvidere forsøgt at gennemføre ændringer i ligningsloven samt naturligvis ændringer i selve udskrivningsloven – ikke den lov, der handler om procenten. Det må være ganske klart, at folketinget ikke bør finde sig i, at man i ly af, at det almindeligvis anerkendes, at der naturligvis skal skatter til for at drive et samfund, smugler ændringer i en række love igennem, og jeg mener, det eneste rimelige er, at man fra oppositionens side klart siger fra og meddeler, at man ikke falder for den slags tricks.

Så vil jeg gerne sige lidt om selve det, vi behandler i dag. Jeg synes, vi har diskuteret meget, f. eks. hvordan det virker socialt, at det, man forsøger, er urimeligt og ikke passer med det, som vor statsminister bekendtgjør-